

Цвѣта.

Грѣхота е! Грѣхъ е

Таквазъ дума не си повторилъ

/Отдалечава се/

Никола гледа следъ Цвѣта и като вижда, доде
Филипъ, че му маха ржка, пристапва къмъ него.

Дѣдо Филипъ.

Туй цвѣта ли бѣше що замина?

Никола.

Не я видѣхъ

Дѣдо Филипъ

Правъ си. Туй що стана...

Никола

Разбра се тя, че той ще бжде

Както ти го каза онзи день...

Безъ възизждане жива сѣнка въ моста

Не ще може да се наддѣлѣе...

Дѣдо Филипъ.

Тѣй е било... само да се помни:

Не подлѣганъ човѣкъ, а самъ той... той самъ

Да се рече. Зеръ за общо дѣло

Тѣй се животъ дава. Тѣй бѣше и

При Чирменский мостъ... Доброволно...

И отъ тогазъ :ни буря, ни порой

Безсилни сж.

Никола

/Хитро и ласкаво/

Единъ е дѣдо Филипъ, та кой ще

да се сѣмни въ неговитѣ думи?

Дѣдо Филипъ.

Само кой ще бжде този, който

Самъ би въ гроба влѣзълъ и останалъ

Никола

Ако азъ бѣхъ майстора на моста

Показалъ би майстора що може.

Дѣдо Филипъ

И ти си, де! И тебъ броимъ майсторъ

Макаръ следъ Манола - Майсторъ си и ти!

Никола.

Ако бѣхъ азъ!

Дѣдо Филипъ

Виждамъ те де клонишъ,

Никола.

Тѣй е речно - неговата сѣнка!

Навсѣкжде - все майсторъ Манола